

[Arbejdsministeren]

SFs ordfører i dag siger, at det er under indtryk af de borgerlige partier, at regeringen har ændret sit oplæg fra min redegørelse i februar vedrørende lære- og praktikpladser. Jeg synes, hr. Holger K. Nielsen skulle spekulere over, hvad de borgerlige partier har sagt om denne sag. Prøv at tænke på fru Grethe Fenger Møllers tale om, at ikke en krone af de 250 mill. kr., der var afsat til kompensation til arbejdsgiverne i forbindelse med efterlønsordningen, skulle bruges til fremskaffelse af lære- og praktikpladser. Ikke en krone af forhøjelsen i forbindelse med AER skulle afsættes hertil. Det var udelukket, at de konservative kunne medvirke på denne måde. Jeg tror, fru Mimi Stilling Jakobsen og andre har sagt noget lignende.

Det resultat, der nu ligger som et forhandlingsresultat – på initiativ af regeringen – med arbejdsmarkedets parter, er et forslag, som ser helt anderledes ud end det, de borgerlige partier i sin tid lagde op til. Jeg mener imidlertid ikke, man skal bebrejde de borgerlige partier, at de støtter et positivt forslag, der kan gennemføres på arbejdsmarkedet og kan få den effekt, vi tilsigter.

Hr. Poul Schlüter sagde til indledning, at nu har vi jo set regeringens forslag til bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden, og vi har debatteret det. For at der ikke skal herske nogen tvivl, vil jeg sige, at det er kun de påtrængende foranstaltninger, der kan gennemføres her og nu, regeringen har lagt frem. Det er fortsat vores opfattelse, at vi til efteråret må følge denne indsats op med lovgivning om en landsdækkende ungdomsgaranti, og at vi allerede inden sommerferien, altså i forbindelse med behandlingen af disse forslag, skal søge at skabe tilslutning hos et flertal af tingets medlemmer for principperne i en sådan ordning.

Gert Petersen (SF):

Jeg har godt nok læst i aviserne forskellige myter om, hvad der foregår inden for det visnede – eller visnende – firkløver, om, hvem der kunne tænke sig at være statsminister, hvis pladsen blev ledig, om det var hr. Christophersen eller hr. Poul Schlüter, eller hvem det nu kunne være, men jeg synes nok, at hr. Poul Schlüter ligesom tog forskud på glæderne her i dag, hvor han i mangel af statsministerens nærværelse så at sige selv

påtog sig den opgave at opløse folketinget og udskrive valg. Desværre kunne det jo ikke helt gennemføres, men man mærkede meget stærkt lysten til at optræde som den person, der har den myndighed. Den har hr. Poul Schlüter altså ikke endnu.

Ikke alene foregreb hr. Poul Schlüter en situation, som jeg håber og tror han aldrig nogen sinde vil komme i, men ydermere synes jeg også, at hr. Poul Schlüter afslørede en ejendommelig mangel på erindring om, hvordan tingene foregår herinde i folketinget. Jeg har da også hørt statsministres tale, som hr. Poul Schlüter talte – eller ville have talt, hvis han havde kunnet komme af sted med det – nemlig konstatere, at der er altså ikke flertal for det her, og det er så vigtigt, at vi må skilles, og så må der holdes valg. Det er efter min bedste hukommelse i almindelighed sket efter en tredjebehandling, efter en endelig afstemning. Med enkelte undtagelser. Jeg husker, at hr. Hartling, da han var statsminister, efter at alle vi andre havde fået det indtryk her i salen, at han havde et betydeligt flertal bag sig ved første behandling af en række lovforslag, konstaterede: jeg synes ikke, der er noget flertal, jeg udskriver valg. Og for at de ikke skal gå ram forbiovre på den anden side, husker jeg det samme med J. O. Krag, da han var statsminister i 1966, i forbindelse med kildeskatteforslaget. Det blev også stort set modtaget gunstigt herinde af et flertal, men han konstaterede, at der åbenbart ikke var stemning og flertal for forslaget, og derfor måtte han udskrive valg. Det er naturligvis en statsministers ret, det kan han gøre; han kan opfatte tingene anderledes, end vi andre opfatter dem.

Forholdet her er punkt 1, at hr. Poul Schlüter ikke er statsminister, punkt 2, at dette er en førstebehandling, punkt 3, at dette er en indledning til en forhandling om dette såvel som de andre forslag, hvilket hr. Poul Schlüter udmærket godt ved. Hr. Poul Schlüter er ikke ukendt med udvalgsarbejde og ved, at herfra går forslagene i udvalg. Jeg kan ikke forestille mig, at regeringen fremsætter sine forslag ultimativt. Jeg ved det naturligvis ikke, men jeg kan ikke forestille mig det, og derfor tror jeg, at hr. Poul Schlüter har taget forskud på glæderne. Det kan naturligvis blive en skuffelse for hr. Poul Schlüter, men den må han så leve med, som han